

KRIMMI ÕPETAJA KIRJUTAB

Lehesadu Krimmi poliitmaastikul

Christi Sepp

Sügis on täies jõus, öökülmad ja lehesadu. Lehesadu on ka poliitikaastikul - pühapäeval olid ju suisa kolmed valimised. Arvatavasti langevad ka seal lehed.

Krasnodarka külast oli kaks kandidaati külanõukogusse, kooli direktor Irina Suprun kandideeris rajooninõukogusse ja samal ajal valiti ka saadikud Krimmi Autonoomse Vabariigi parlamenti.

Aleksandrovka külanõukogus on umbes 1500 valijat, saadikuid valitakse 15. Praegune külanõukogu esimees on nii vähe aega ametis olnud, et pole oma võimeid või võimetust veel eriti näidata suutnud.

Kolleegid arvasid, et tema tagasivalimise võimalus on siiski suur, sest ta kuulub Partija Regionov ridadesse.

Kuna liidriks ongi Partija Regionov, ei näe teiste erakondade reklaame peaaegu üldse. Selle partei nimekirjas kandideeris ka meie kooli juht.

Külas eriti valimisreklaami ei näe, aga olen käinud mitu korda Simferopolis ja Jaltas ning seal kihasküllne tööline valimisvõitlus.

Simferopolis nägi iga võimaliku ja võimatu posti peal isegi vihikulehesuurusi must-valgeid reklaame. Eelmisel laupäeval oli südalinn reklaamitegijatest nii ummistatud, et tunnelisse oli raske

pääseda. Õnneks Eestis ma nii agressiivset reklaami veel kohanud ei ole.

Meil kodus vaieldakse mitu aastat reklaamplakatite suuruse üle. Mind ei häiri enam majaseina suurused pannod ja isegi see mitte, et mõnigi foto on nii töödeldud, et imestad, miks ema on oma plakatile tütre foto pannud või isa poja oma. Las olla! Ikkagi ilusad pildid. Siin on näod plakatitel loomulikud ja niisugust „tuunimist“ ei näe.

Prügi, tänavavalgustus ja lasteaiaid

Krasnodarka ja Aleksandrovka valimisteemad on prügimajandus, tänavavalgustus ning Aleksandrovka lasteaed. Kolleegid rääkisid, et Aleksandrovkas oli kuni kolhooside likvideerimiseni korralik tänavavalgustus, hästi korraldatud prügiveedu ja lasteaed. Kui kadusid majandid, lõppesid ka kõik eelnimetatud teenused. Näen, et kui Krimmis prügiga midagi tõsiselt ette ei võeta, siis see poolsaar upub varsti prügisisse ära.

Aleksandrovkasse ehitatakse praegu lasteaeda, mis hakkab tööle kooli juures, aga rahaga on kitsas ning valmimine venib. Õppeaasta alguses loodeti, et lasteaia avamine on uue aasta alguses, aga nüüd vist alles järgmisel sügisel. Lasteaeda tuleb kolm rühma: meie mõistes söimeühm, siis aia noorem rühm ja eelkoolirühm, võimalusel ka I klass.

Väljapääsuna kujunenud olukorrast on viimastel aasta-

Üks suvine jäädvustus valimisplakatist Simferopoli lennujaama lähistel.

Foto: REET SAAR

tel avatud eralasteaedu. Need ei ole eriti kallid, nii et kui emal tööd on, suudetakse laps sinna panna.

Aleksandrovkas on sellises lasteaia praegu 15 last ja see on muutunud täispäeva lasteaia, st lapsed söövad ja magavad seal. Eriti kasutavad seda võimalust koolieelikute vanemad, sest seal valmistatakse lapsi ka kooliks ette.

Lapsed lähevad siin kooli kuueaastaselt.

Ka Ukrainas oli eelmisel nädalal koolivaheaeg. Siis sain töötada arvutiklassis, sest oma kabinetis pole mul juba nädal aega internetti. Alati tuleb kiirustada, kui internetiühendus on, sest kunagi ei tea, millal see jälle kaob. Paraku on ka arvutiklassi üks rohkem kinni kui lahti.